

РЕШЕНИЕ

№ 4784

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3933** по описа за **2023** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] чрез юрк. А. Д. - С. срещу Решение № 1097 от 07.03.2023г. на СРС, НО, 135 състав, постановено по НАХД № 908 от 2023г. по описа на съда. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-2200449/15.11.2022г. издадено от ИД Директор на дирекция „Инспекция по труда“ – С..

Според касатора атакуваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на закона – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63в от ЗАНН. Според жалбоподателя районният съд неправилно е заключил, че процесните АУАН и НП съответстват на изискванията поради това, че в тях не са описани точно и ясно обстоятелствата по извършване на нарушенията, както и датата и мястото на извършването им.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от юрк. Д., която поддържа жалбата и претендира разности.

Ответникът по касационната жалба – ИД Директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ –С., редовно призован, се представлява от юрк. Т., който оспорва касационната

жалба и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в производството прокурор от СГП счита, че решението на районния съд е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че във връзка с подаден сигнал от синдикатите била извършена последваща проверка на „Топлофикация София” ЕАД по спазване на трудовото законодателство.

На 16.09.2022г., в хода на проверката, било констатирано, че не е изпълнено даденото по-рано на основание чл.404, ал.1, т.1 от КТ, с протокол за извършена проверка № ПР2222201/13.07.2022г. предписание под № 6, а именно: „Топлофикация София” ЕАД в качеството си на работодател да предостави на всички работещи в „Централно управление“ безплатно специално облекло и лични предпазни средства, съгласно утвърдения от работодателя Списък на длъжностите в Централно управление с право на безплатно работно облекло, специално работно облекло и лични предпазни средства - (Приложение № 1 към Заповед № РД-383/28.11.2017г.), съгласно чл.284, ал.1 от КТ “. Срокът за изпълнение на така даденото предписанието бил изтекъл на 26.08.2022г.

На 16.09.2022г. от страна на дружеството били представени документи, от които се установило, че същото в качеството си на работодател не е предоставило на М Й М - П на длъжност „инженер инвеститорски контрол“ в „Централно управление“ към „ТС” ЕАД, полагащото ѝ се специално работно облекло, в това число работен костюм зимен /ватенка/ -не е получавала от 2018г., елек -сигнален, след срока на износване /към м.04.2019г./; на ЕМТ на длъжност „еколог“ към отдел „Екология“, работодателят не е предоставил специално работно облекло, в това число ватенка след срока на износване /към м.08.2020г./; на МЗГ -„специалист сигурност“ работодателят не е предоставил специално работно облекло- ватенка след срока на износване /към м.10.2018г./.

Резултатите от извършената проверка били обективирани в Протокол №ПР2228853/16.09.2022г.

На база на така направените констатации срещу „Топлофикация София” ЕАД бил съставен АУАН № 22-2200449/16.09.2022г. за извършено на 27.08.2022 г. в предприятието нарушение по чл.415, ал.1 КТ.

АУАН бил предявен на същата дата на пълномощник на дружеството, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал без възражения. Писмени възражения срещу акта не са били депозираны и в законоустановения срок по чл.44, ал.1 ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН на дружеството-жалбоподател било издадено обжалваното в настоящото съдебно производство наказателно постановление, с което му е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 415, ал. 1 КТ за нарушение на чл. 415, ал.1 от КТ. Същото било връчено срещу подпис на представител на дружеството на 29.12.2022г.

При така установената фактическа обстановка решаващият делото състав на софийски

районен съд е приел, че процесните АУАН и НП са издадени от компетентен орган, при стриктно съблюдаване на производствените правила, като същите съдържателно отговарят и на законовите изисквания за това. Приел е, че от доказателствата по делото безспорно се установява извършено от дружеството нарушение по чл.415 от КП, за което и правомерно е санкционирано.

Решението на Софийски районен съд е валидно, допустимо и правилно.

Доколкото липсата на изискуема от закон форма и пълнота на реквизитите на АУАН и НП съобразно изискванията на ЗАНН би се явило съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните, което ще предопредели тяхната отмяна на това формално основание, следва първо да се отговори на това възражение. Към административнонаказателната преписка са представени оригиналите на АУАН и НП, видно от които като място на извършване на нарушението е посочено „предприятието на работодателя“. Тази формулировка по никакъв начин не ограничава възможността на санкционираното лице да разбере къде се твърди същото да е извършено или пък да води до неяснота досежно това обстоятелство. Последното се основава на факта на изрично вписване както в АУАН, така и в НП на седалището и адреса на управление на дружеството-работодател. Естеството на нарушението е такова, че касае не самото фактическо предаване на работното облекло, а неизпълнението на даденото от Дирекция "Инспекция по труда" – С. предписание, поради което следва да се приеме, че мястото на нарушението е адресът на Дружеството и доколкото той е записан в АУАН и НП – съдът не констатира неяснота на административно-наказателното обвинение. Изрично е вписана и датата, на която нарушението е извършено, поради което оплакванията в този смисъл също се явяват несъстоятелни.

Както и пред районния съд, така и пред настоящата съдебна инстанция, касаторът е развил подробни съображения за обективна невъзможност на дружеството да изпълни в определения му срок даденото предписание, с оглед законосъобразното развитие на обществена поръчка по ЗОП за доставка на изискуемото се работно облекло. По отношение на това възражение касационният състав изцяло споделя мотивите на контролирания съд и намира за необходимо да добави следното:

Съгласно чл. 404, ал. 1 от КТ контролните органи на Инспекцията по труда могат по своя инициатива, с цел предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, да прилагат принудителни административни мерки, една от които е даването на задължително предписание на работодателя за отстраняване нарушения на трудовото законодателство. При проверка извършена на 10.06.2022г., контролните органи са дали на Дружеството – работодател задължително предписание: „в качеството си на работодател да предостави на всички работници в Централно управление безплатно специално работно облекло и лични предпазни средства, съгласно утвърдения от работодателя Списък на длъжностите в Централно управление с право на безплатно специално работно облекло и лични предпазни средства, съгласно чл. 284, ал. 1 от КТ“ – при даден срок за изпълнение на предписанието до 26.08.2022г.

Конкретното предписание е дадено с протокол за извършена проверка № ПР2222201 от 13.07.2022г. изготвен от главен инспектор при ДИТ – С. и връчен на представител на дружеството на същата дата. Съгласно разпоредбата на чл. 404, ал. 1, т.1 от КТ, дадените на това основание предписания, какъвто е процесният случай, са задължителни принудителни административни мерки, които подлежат на обжалване.

Последното е изрично отбелязано и в съставения и предявен на представителя на дружеството протокол. В случай, че работодателят не е бил съгласен с дадените по реда на чл.404, ал.1, т.12 от КТ предписания, пред него е стояла възможността да ги оспори по реда на АПК пред съответния Административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването им, за което по делото няма данни да е сторено. Дадените задължителни предписания имат белезите на индивидуален административен акт и подлежат на самостоятелен контрол. След като „Топлофикация София” ЕАД не е атакувало дадените му предписания и конкретно процесното под № 6, то има задължителен за него характер и подлежи на незабавно изпълнение.

В съдебната фаза на административнонаказателното производство е недопустим инцидентен контрол за законосъобразност на влезлия в сила и поради това добил стабилитет индивидуален административен акт – дадените на работодателя задължителни предписания. След като предписанията са влезли в сила, те не подлежат на последваща преоценка.

Доколко предписанието е задължително за предприемане на съответното действие, то неизпълнението на това действие в срок, е необходимо и достатъчно условие за ангажиране на административнонаказателната отговорност на работодателя.

Разпоредбата на чл. 415, ал. 1 КТ определя като административно нарушение бездействието на съответното лице, спрямо което е дадено задължително предписание. След като нарушението е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него, то съвсем законосъобразно административно - наказващият орган е ангажирал административно - наказателната му отговорност.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XXII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1097 от 07.03.2023г. на СРС, НО, 135 състав, постановено по НАХД № 908 от 2023г. по описа на съда.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда” - С. сумата от 80 (осемдесет) лева разности по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

